

פרשת בלק

קום לך אתם... ויחר אף אלקים כי הולך הוא (כב, כ-כב)

מדוע אחרי שנתן הקב"ה לבלעם רשות מפרשת ללכת ואמר לו "קום לך אתם" הוא כועס עליו על שעושה כן?

מבאר רבי חיים קניבסקי שליט"א בספרו "טעמא דקרא", שלפי פשוטו יתבאר הענין בכך שהקב"ה לא צוה על בלעם ללכת, אלא רק התיר לו ללכת ואמר לו: יכול הנך ללכת, אבל דע לך, שמאומה לא יצא לך מהליכה זו, מפני ש"ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה" (שם, כ).

צריך היה בלעם להבין כי היוצא מכך הוא שההליכה הזו תגרם לו לבזיונות גדולים, שהרי הם רוצים שיקלל ואלו הקב"ה יגרם לכך שתצאנה מפיו ברכות במקום קללות.

אך למרות זאת החליט בלעם ללכת, לא משום שרצה את הבזיונות הללו, אלא מכיון שהיה משוכנע, שעל אף שהקב"ה אומר לו מה לעשות, הוא יוכל לעשות ההפך מכך ולקלל, ובשל אותה מחשבה - חרה אף ה'.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א